

Το αλογάκι της Ρόδου

Τα αλογάκια της Ρόδου είναι απόγονος ενός πανάρχαιου φύλου, είναι μικρόσωμα καθώς το ύψος του δεν ξεπερνά τους 80-115 πόντους. Έχουν εξαιρετική σωματική διάπλαση, τελείες αναλογίες, τρίχωμα πλούσιο σε χαίτη και ουρά. Τα μορφολογικά χαρακτηριστικά του μικρόσωμου αυτού αλόγου μοιάζουν με τα αντίστοιχα χαρακτηριστικά των μεγαλόσωμων φύλων αλόγου. Τα αλογάκια της Ρόδου δεν είναι άλογα νάνοι, τα γνωστά pony. Ανήκει στο γένος **EquusCabalus**, αλλά λόγω του μικρού σωματικού μεγέθους του και της μακράς ιστορίας του επιβάλλεται να το χαρακτηρίσουμε ξεχωριστή φυλή. Έχει εξαιρετική σωματική διάπλαση, κεφάλι μικρό, τράχηλο μακρουλό, μυώδη, ευρύ θώρακα, ισχυρούς επικλινείς γλουτούς, μυώδη και ισχυρά πόδια που καταλήγουν σε σκληρές μαύρες οπλές. Ο χρωματισμός του ποικίλει από σκούρο καφέ έως βαθύ κόκκινο ή κανελί, πλούσια μακριά χαίτη με δεξιόστροφη ή αριστερόστροφη φορά, ζυγηρά μάτια, μεγάλα ρουθούνια και ευκίνητα αυτιά.

Κυριότερες αιτίες της μείωσης του πληθυσμού των αλόγων είναι η κατά καιρούς πυρκαγιές και οι ανομβρίες, οι Ιταλοί στρατιώτες κατά τη διάρκεια του πολέμου σκότωναν τα μικρόσωμα αυτά ζώα για τροφή, η κακοποίηση του οικοσυστήματος και ο περιορισμός της έκτασης βοσκής τους από άλλες δραστηριότητες κυρίως η αναρχία στη διαχείριση των αιγοπροβάτων και η έλλειψη ευαισθησίας από πολλούς για τη προστασία τους ιδίως κτηνοτρόφους της περιοχής.

Διάφορα ευρήματα που εκτίθενται στο αρχαιολογικό μουσείο της Ρόδου μαρτυρούν ότι τα άλογα υπήρχαν από αρχαιότατων χρόνων στο νησί. Πλήρης καταγραφή τους έγινε από τους Ιταλούς κατά τη διάρκεια της Ιταλικής κατοχής του νησιού. Μάλιστα, οι Ιταλοί μερίμνησαν για την κατασκευή ενός καταυλισμού του περίφημου Cavallino όπου επιδόθηκαν στην εκτροφή αλόγων της φυλής Ρόδου με σκοπό τη σύσταση ύλης ιππικού για στρατιωτικούς σκοπούς. Προπολεμικά διοργανώνονταν και επιδείξεις αλόγων σε εκθεσιακό χώρο κοντά στο σημερινό καζίνο της πόλης Ρόδου. Η εν λόγω φυλή έχει συνδεθεί με την πολιτισμική παράδοση του νησιού, καθώς τα άλογα αυτά χρησιμοποιούνται από τους αγρότες για το αλώνισμα των σιτηρών. Ο σημαίνων ρόλος του ροδίτικου αλόγου στην κοινωνία του νησιού απεικονίστηκε σε διαφορές μορφές λαϊκής τέχνης. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες κατοίκων του Αρχάγγελου Ρόδου, τα άλογα της φυλής Ρόδου αριθμούσαν περίπου 150 άτομα το 1950, σταδιακά η συμβολή τους στην αγροτική παραγωγή ελαχιστοποιήθηκε με αποτέλεσμα τα άλογα να αφεθούν ελεύθερα στην ορεινή περιοχή του όρους Κουτσομύτης. Εξαιτίας των δυσμενών συνθηκών διαβίωσης και των διωγμών που υπέστησαν από τους κτηνοτρόφους τη περιοχής, τα ζώα αυτά αποδεκατίστηκαν. Το 2000 απέμεινε στο βουνό μόνο μια αγέλη έξι αλόγων.